TVÅ NYA PIEZOSTETHUS-ARTER FRÅN SVERIGE OCH FINLAND

BESKRIFNE

AF

O. M. REUTER.

I mina »Hemipterologiska meddelanden, II», införda i Entomologisk Tidskrift 1882, omnämde jag, att adjunkten THOMSON på Ölands sandmarker upptäckt en ny art af hemipter-slägtet *Piezostethus* FIEB. (rättare borde namnet deriverats *Piestostethus*), hvilken han vänligen lemnat mig till beskrifning och för hvilken jag i nämda meddelanden föreslog namnet *P. Thomsoni*. Då jag nu går att, enligt löfte, meddela en beskrifning öfver denna lilla synnerligen intressanta art, är jag nog lycklig att dertill kunna lägga beskrifningen öfver ytterligare en ny art af samma genus, af hvilken jag den 28 Juni denna sommar fann ett exemplar vid siktning af *Sphagnum*-tufvor på en kärr-äng i Åbo skärgård och den jag efter fyndorten benämner *P. sphagnicola*.

Piezostethus sphagnicola n. sp.

Niger, nitidus, minus tenuiter pubescens, antennis piceis, rostro, trochanteribus, femorum apicibus, tibiis tarsisque testaceis, femoribus picescentibus; hemielytris pallide flavo-testaceis, clavo tertia parte basali, margine scutellari commissuraque, hac late, nec non cuneo toto obscure fuliginosis; hemielytris abdomen superantibus, leviter nitidulis, embolio et cuneo corio haud vel vix nitidioribus, membrana albida iridescente; pedibus robustis, tibiis brevissime albido-pilosulis, posterioribus apicem versus longius fortiter testaceo-spinulosis. Long. ♀ $1^2/_3$ mm.

Funnen i Pargas socken (Åbo skärgård) i en *Sphagnum*-tufva på kärrig ängsmark den 28 Juni.

Denna lilla art är af samma storlek som *P. formicetorum* Boh., hvilken den äfven liknar till kroppsform och glans; men den skiljer sig genom becksvarta antenner (hos *formicetorum* lergula), beckfärgade lår, hemielytra starkare stötande i lergult och med tydligt svartbruna innanränder på clavus, som vid basen äfven är bredt svartbrun; cuneus är helt och hållet svartbrun (medan den hos *formicetorum* på sin höjd stöter något i brunaktigt); slutligen är pubescensen tydligt gröfre, än hos denna senare art, baktibierna deremot kortare hvithåriga. Från *P. parvulus* Reut. afviker den genom betydligt mindre storlek och genom tibierna, som äro helt fint och kort hvitaktigt småhåriga (medan de hos *parvulus* äro försedda med långa utstående hår, en karakter, som hittills blifvit förbisedd).[1] Slutligen kan den icke förvexlas med *P. cursitans* Fall., hvilken är dubbelt så stor och har starkt glänsande, likasom fernissade cuneus och embolium, detta senare beckbrunt (under det embolium hos *P. sphagnicola* knappast är mörkare än corium). Kroppen är becksvart, glänsande, aflångt omvändt äggformig. Hufvudet är knapt längre än bredt, då ögonen medtagas, försedt med sex utstående fina borst, två i spetsen af clypeus och två vid hvartdera ögats inre rand. Ögon bruna. Rostrum lergult, räckande utöfver midten af mesosternum. Antenner beckfärgade, ljust gråhåriga, andra leden så lång som pann-afståndet mellan ögonen, tredje litet kortare än andra och lika lång som fjärde leden. Pronotum så långt som hufvudet, vid basen bredt och svagt urbugtadt samt nästan dubbelt bredare än långt, vid spetsen lika bredt som långt, de räta sidorna måttligt konvergerande mot spetsen och före denna lindrigt afrundade, försedda med två utstående fina borst, ett nära basalhörnet och ett annat litet bakom spetsen, som eger en mycket fin list mellan framhörnen; disken framtill lindrigt konvex, slät, bakom de två främre tredjedelarne djupt intryckt och tydligt på tvären småstrimmig. Scutellen becksvart, spetsdelen tvärstrimmig. Täckvingarna fullt utbildade, blekt ler-

[1] Honan af *P. parvulus,* som ännu är obeskrifven, afviker från hanen genom färgen på hemielytra, som icke äro bruna, utan till färg och teckning snarlika dem hos *P. sphagnicola*.

gula, lindrigt glänsande, clavus vid basen bredt, i scutellar-kanten smalt och i commissuren bredt svartbrun, embolium och cuneus knapt starkare glänsande än corium, cuneus till hela sin bredd svartbrun; membranen hvitaktig, vackert iridiserande, nående utom spetsen af abdomen. Ben starka, lergula, lår beckfärgade, baktibier med starka lerfärgade taggar, kort hvitaktigt småhåriga, knapt mer än dubbelt så långa som tarserna.

Piezostethus Thomsoni n. sp.

Breviter obovale, abdomine fortius dilatato, niger, nitidus, glaber, solum pilis nonnullis exsertis capitis et pronoti; rostro testaceo, coxas intermedias attingente, antennis pedibusque breviusculis piceis, his dilutioribus, tibiis breviter albido-pilosis, posterioribus concoloriter sat longe et tenuiter spinulosis; hemielytris (formae brachypterae) valde abbreviatis, nigro-piceis, nitidis, totis coriaceis, solum summo margine apicali membranaceo, basin segmenti primi dorsalis nonnihil superantibus, subtriangularibus, apice recte truncatis, commissura scutello saltem $^1/_3$ brevioribus. Long. ♂ $1^1/_2$ mm.

Funnen i några exemplar på Ölands sandmarker af Hr Adjunkten C. G. Thomson.

Denna lilla utmärkta art skiljes från alla andra genom den korta baktill starkt utvidgade kroppen. Denna är nämligen kort omvändt äggformig och icke dubbelt så lång som bred tvärs öfver abdomens midt. Hufvudet är sluttande, knapt längre än sin bredd, då ögonen medräknas, glatt och slätt, blott försedt med sex utstående hår, såsom hos föregående. Rostrum lergult, nående till mellanhöfterna. Antenner mörkt beckfärgade, gråhåriga, andra leden nästan lika lång som pannafståndet mellan ögonen, tredje tydligt kortare än andra och nästan lika lång som fjärde leden. Pronotum (hos den kortvingade formen, den enda hittills kända) knapt mer än $^1/_4$ kortare än sin basalbredd, i spetsen lika bredt som långt, sidorna lindrigt konvergerande och lindrigt afrundade mot spetsen, för öfrigt räta, disken slät, ytterst lindrigt sluttande mot spetsen, basaldelen smalt nedtryckt och fint tvärrynkig, bakkanten mycket bredt urbugtad. Scutell nästan slät. Täckvingar starkt afkortade, helt och hållet läderartade utan

sömmar för clavus, embolium och cuneus, becksvarta, glänsande, glatta, nästan trekantiga, blott litet skjutande utöfver första dorsalsegmentets bas, commissuren åtminstone $^1/_3$ kortare än scutellen, i spetsen rakt tvärhuggna, yttersta kanten mycket smalt hinnaktig. Ben ljusare beckbruna, korta, hanens framlår tjocka, dess framtibier mot spetsen starkt utvidgade, snedt afhuggna och försedda med en lång spongiös grop, som upptager en tredjedel af tibian; baktibier kort hvitaktigt småhåriga, med tämligen fina och långa beckbruna taggar; de bakersta litet mer än dubbelt så långa som baktarserna.

ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS BIBLIOTEK HAR ERHÅLLIT FÖLJANDE TILLÖKNING:

Forts. fr. sid. 132.

Af S:re D:re Rafaëllo Gestro (Genova):

GESTRO, R., Sopra alcuni Coleotteri di Birmania raccolti dal Capitano G. B. COMOTTO. Genova 1882.

———, Note sopra alcuni Coleotteri appart. alle Collezioni del Museo civico di Genova. Ann. d. Mus. Civ. di Storia Nat. di Genova, Vol. III, Dec. 1872.

———, Ibid., Vol. IV, Nov. 1873.

———, Descrizione di tre nuove specie di Cicindelini dell'Isola di Borneo. Ann. d. Mus. Civ. etc., Vol. VI, 1874.

———, Enumerazione dei Cetonidi raccolti nell'arcipelago Malese e nella Papuasia d. S:ri G. DORIA, O. BECCARI e L. M. D'ALBERTIS. Ann. d. Mus. Civ. etc., Vol. VI, 1874.

———, Osservazioni sopra alc. specie italiane del genere *Cychrus*. Ann. d. Mus. Civ., Vol. VI, 1874.

———, Descrizione di tre specie nuove d. genere *Atractocerus*, Appart. al. Coll. d. Mus. Civ. Ann. d. Mus. Civ., Vol. VI, 1874.

———, Note sopra Alc. Carabici. app. al. Mus. Civ. di Genova con Descrizione d. sp. nuove. Ann. d. Mus. Civ., Vol. VII, 1875.

———, Descr. d. un nuovo genere e d. alc. n. spec. di Coleotteri Papuani. Ann. d. Mus. Civ., Vol. VII, 1875.

———, Descr. d. una n. specie di *Eupholus*. Ann. d. Mus. Civ., Vol. VIII 1876.